

- 2) Доколкото на първия въпрос следва да се отговори утвърдително, кои са критериите, които националният съдия може да вземе предвид в рамките на тази проверка, по-специално, когато договорна клауза определя местната подсъдност не в полза на съдилищата, в чийто район се намира седалището на продавача или доставчика, а в полза на съдилища с различен район, въпреки че последните се намират в близост до това седалище?
- 3) Изключва ли член 23, първа алинея от Протокола относно Статута на Съда, приложен към Договора за Европейски съюз, към Договора за създаване на Европейската общност и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия възможността за националният съдия, който започва преюдициално производство, да информира също, служебно, за него същевременно министъра, който в собствената му държава-членка е отговорен за правосъдието?

(¹) ОВ 1993 г., L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Ítéltábla (Република Унгария) на 7 април 2008 г. — Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Дело C-138/08)

(2008/C 183/16)

Език на производството: унгарски

Препращаща юрисдикция

Fővárosi Ítéltábla

Страни в главното производство

Иници: Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH

Отвeтник: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Встъпила страна: Budapest Főváros Önkormányzata

Преюдициални въпроси

- 1) Приложим ли е член 44, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (¹), който е заменил член 22 от Директива 93/37/ЕО на Съвета относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (²), ако процедура за обществена

поръчка е започнала по време, когато въпреки че Директива 2004/18/ЕО вече е била в сила, определеният за нейното транспониране срок не е бил изтекъл, така че тя все още не е била инкорпорирана в националното право?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен: като се има предвид текстът на член 44, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО, според който „при всички случаи броят на поканените кандидати трябва да е достатъчен, за да се гарантира реална конкуренция“, следва ли ограничението на броя на подходящите кандидати да се разбира в смисъл, че в случай на процедура на договаряне с предварително публикуване на обявление за обществена поръчка при втория етап от възлагането на обществената поръчка задължително трябва да има минимален брой кандидати (трима)?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: следва ли условието да има „достатъчен брой подходящи кандидати“, предвидено в член 22, параграф 3 от Директива 93/37/ЕО на Съвета относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, да се разбира в смисъл, че при липса на достатъчно кандидати за достигане на минималния брой (трима) процедурата не може да продължи с поканата за представяне на оферта?
- 4) Ако Съдът даде отрицателен отговор на третия въпрос: приложим ли е член 22, параграф 2, втора алинея от Директива 93/37/ЕО — намиращ се сред разпоредбите, свързани с ограничените процедури — съгласно който „във всички случаи броят на кандидатите, поканени да представят оферта, следва да е достатъчен, за да се гарантира действителна конкуренция“, към уредената от параграф 3 процедура на договаряне, която обхваща два етапа?

(¹) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

(²) ОВ L 199, стр. 54.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgerichts Karlsruhe (Германия) на 7 април 2008 г. — Наказателно производство срещу Rafet Kçiku

(Дело C-139/08)

(2008/C 183/17)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberlandesgericht Karlsruhe

Страни в главното производство*Прокуратура:*

1. Generalstaatsanwaltschaft Karlsruhe
2. Staatsanwaltschaft Konstanz

Обвиняел: Rafet Kçiku**Преюдициални въпроси**

Следва ли членове 1 и 2 от Решение № 896/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година за създаване на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на държавите-членки на определени разрешения за пребиваване, които се издават от Швейцария и Лихтенщайн за транзитно преминаване през тяхната територия ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че изброените в приложение към споменатото решение разрешения за пребиваване, издадени от Швейцария и Лихтенщайн, поражат пряко ефекта на разрешение за пребиваване, позволяващо транзитно преминаване през общото пространство, поради едностранното им признаване от държавите-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, като равностойни на визите по единния образец или националните им визи;

или

следва ли членове 1 и 2 от Решение № 896/2006/ЕО да се тълкуват в смисъл, че гражданите на трети страни, които притежават издадено от Швейцария и Лихтенщайн разрешение за пребиваване, посочено в приложение към споменатото решение и едностранно признато от държавите-членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, са освободени за целите на транзитно преминаване през общото пространство от задължението да притежават виза съгласно член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 539/2001?

⁽¹⁾ ОВ L 167, стр. 8.

Преюдициално запитване, отправено от Niedersächsischen Finanzgerichts (Германия) на 16 април 2008 г. — Monika Vollkommer/Finanzamt Hannover-Land I

(Дело C-156/08)

(2008/C 183/18)

Език на производството: немски**Препращаща юрисдикция**

Niedersächsisches Finanzgericht

Страни в главното производство*Ищец:* Monika Vollkommer*Ответник:* Finanzamt Hannover-Land I**Преюдициален въпрос**

Нарушава ли събирането на германския данък при придобиване на недвижим имот върху бъдещи доставки на строителни услуги чрез включването им в данъчната основа на този данък при придобиването на незастроен парцел (тъй наречената теория на единен предмет на услугата, състоящ се както от доставката на строителни услуги, така и от придобиването на самия парцел) общностната забрана за многократно събиране, за една доставка на услуги, на данъци, които могат да се характеризират като данъци върху оборота по член 401 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ (преди член 33, параграф 1 от Шеста директива ⁽²⁾), когато доставките на строителни услуги, облагаеми с данъка при придобиване на недвижим имот, се облагат същевременно, като независими услуги, с германския данък върху оборота?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

⁽²⁾ ОВ L 145, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия) на 18 април 2008 г. — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely/Белгийска държава

(Дело C-161/08)

(2008/C 183/19)

Език на производството: нидерландски**Препращаща юрисдикция**

Hof van beroep te Antwerpen (Белгия)

Страни в главното производство*Ищец:* Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely*Ответник:* Белгийска държава**Преюдициални въпроси**

- 1) Трябва ли член 2, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1593/91 ⁽¹⁾ на Комисията от 12 юни 1991 година, във връзка с член 11, параграф 1 от Конвенцията от 14 ноември 1975 година относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР („Конвенцията ТИР“) да се тълкува в смисъл, че давностният срок, съдържащ се в член 11, параграф 1 от Конвенцията ТИР се прилага само в полза на гарантиращата асоциация, но не и в полза на титуляра на карнета или че превишаването на срока от една година след датата на приемане на карнета ТИР оказва въздействие спрямо титуляра на карнета върху събираемостта на митническото задължение или на акцизите и специалните акцизи, както и върху неговата отговорност, както и че с превишаването на срока от една година компетентните митнически органи загубват правото си да пристъпят към събиране на това задължение?